2. <u>รูปลักษณะภาษาอังกฤษ</u>

เราได้ทราบมาแล้วว่าภาษาอังกฤษได้ยืมคำภาษาอื่นมาใช้ในภาษาของตนมากมาย ชาว-อังกฤษเองก็คงไม่อาจบอกได้แน่ชัดว่าคำใดเป็นคำในภาษาเดิมของตน คำใดเป็นคำที่ยืมมา-จากภาษาอื่น เช่นเดียวกับที่เราส่วนมากไม่อาจบอกได้ว่าคำว่า ยาม ยาน นอน เดิน เกิด เป็นคำดั้งเดิมในภาษาของเราหรือเรายืมมาจากภาษาอื่นถ้ามิได้ศึกษาเรื่องนี้มาก่อน รูป-ลักษณะคำภาษาอังกฤษที่เราจะศึกษากันในตอนนี้จึงเป็นคำอังกฤษเดิมและเป็นคำภาษาอื่นที่-ภาษาอังกฤษรับเข้ามาใช้จนถือว่าเป็นคำอังกฤษไปแล้ว

กล่าวโดยทั่วไป คำภาษาอังกฤษมีรูปลักษณะดังนี้

2.1 เป็นคำพยางค์เดียวก็มี หลายพยางค์ก็มี เช่น

<u>คำพยางค์เดียว</u> ได้แก่ **son, sun, moon, earth, land, lock, cat, dog, see, move, lie, down**

<u>คำสองพยางค์</u> ได้แก่ **father, mother, daughter, common, suspend, sister, donkey, monkey**

<u>คำสามพยางค์</u> ได้แก่ **animal, barbarian, capital, dominion, fugitive, intimate, victory**

<u>คำมากกว่าสามพยางค์</u> ได้แก่ **conversation, education, civilization, conservatory**

นอกจากนั้นยังใช้อักษรควบกล้ำอีกด้วย เช่น **black, crown, cloud, draw, trade** เป็นต้น

2.2 มีเสียงหนัก (stress) สำหรับคำสองพยางค์ขึ้นไป ผู้พูดภาษาอังกฤษจะต้องลงเสียงหนักให้ถูกที่ มิฉะนั้นผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาจะไม่เข้าใจ หรือความหมายอาจผิดไปจากที่ต้องการได้ เช่น

désert	เสียงหนักที่พยางค์แรก		แปลว่า	ทะเลทราย
desért	"	หลัง	"	ละทิ้ง
présent	"	แรก	"	ของขวัญ
presént	"	หลัง	"	เสนอ, แนะนำ
súbject	"	แรก	"	ผู้อยู่ในปกครอง
subjéct	"	หลัง	"	อยู่ในอำนาจ

จะเห็นได้ว่าคำที่มีรูปเหมือนกัน ถ้าเป็นนามจะลงเสียงหนักที่พยางค์หน้า ถ้าเป็นกริยาจะลงเสียงหนักที่พยางค์หลัง

วิสามานยนามก็มีเสียงหนักเช่นเดียวกับคำอื่นๆ เช่น

Elízabeth	เสียงหนักที่พยางค์ที่สอง	
Califórnia	"	สาม
Ítaly	"	แรก
Itálian	"	สอง
Japán	"	สอง

เป็นต้น

2.3 คำนามกับคำกริยามีเครื่องหมายแสดงให้รู้ คือ คำนามมี **Article: a, an, the** นำหน้า ส่วนคำกริยามี **to** นำหน้า โดยเฉพาะกริยาที่เรียกว่า **Infinitive Mood** คือกริยาที่ยังไม่ได้กำหนดว่าใช้กับผู้ใด พจน์ใด บุรุษใด

ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษมาพอสมควรจะเห็นว่าเรื่องการใช้ **Article** เป็นเรื่องยาก เพราะมีหลักเกณฑ์ในการใช้มากมาย เช่น เมื่อไรจะใช้ **a, an** เมื่อไรจะใช้ **the** และเมื่อไรจะไม่ใช้ตัวใดตัวหนึ่งเลย เป็นที่น่าสังเกตว่าภาษาละติน ภาษาบาลี และภาษาสันสกฤตไม่มี **Article** แม้จะเป็นภาษามีวิภัตติปัจจัยด้วยกัน แต่ภาษาเยอรมันซึ่งเป็นภาษาตระกูลเดียวกันกับภาษาอังกฤษ มี **Article** ใช้สับสนมาก